

954

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[ਵੋਲ. VIII

ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਸਾਈਡ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਫਲਸ਼ਾਅ ਜੇ.

ਜਾਮੀਆ ਮਿਲੀਆ ਇਸਲਾਮੀਆ, ਦਿੱਲੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਵਾਦੀ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 22- ਡੀ ਆਫ 1954

1954

ਦਸੰਬਰ 8

ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨ (ਡੇਬਟਸ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ (1951 ਦਾ LXX) - ਧਾਰਾ 3, 13, 14 ਅਤੇ 40 - ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1940 ਦਾ X) - ਧਾਰਾ 34 - ਕੀ 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ - ਸਟੇਅ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ - ਕੀ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹਨ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ।

ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਸ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਅਵਾਰਡ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼, ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਅੰਤਮਤਾ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਸ(ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਆਮ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਰੱਖਿਆ ਹੈ . ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਢੁਕਵੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

*ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਖੇਸਲਾ ਦੇ 13 ਮਈ, 1954 ਦੇ F.A.O. 12- D ਆਫ 1954 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ। ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਕੇ. ਭਟਨਾਗਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 22 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।*

ਇਕਬਾਲ ਅਹਿਮਦ, ਅਤੇ ਵੀ.ਡੀ. ਮਿਸ਼ਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਏ.ਆਰ. ਵਿਗ, ਐਮ.ਆਰ. ਛਾਬੜਾ ਅਤੇ ਸੁਲਤਾਨ ਯਾਰ ਖਾਨ, ਉੱਤਰਵਾਦੀਆਂ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਫਲਸ਼ਾਅ ਜੇ. ਇਹ ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਵਾਦੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਜ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ, ਹੁਣ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬਿਲਡਿੰਗ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1949 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੋਸਟਲ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਜਾਮੀਆ ਮਿਲੀਆ ਇਸਲਾਮੀਆ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਲਾਈ 1951 ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 19.700 ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ, 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ- ਵਸਤੂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਸੀ ਬਲਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੈਫਰੈਂਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ (ਇਸ਼ੂਜ਼) ਬਣਾਏ-

(1) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ- ਵਸਤੂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸੀ, ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ?

(2) ਕੀ 1951 ਦਾ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ LXX ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ?

11 ਫਰਵਰੀ 1954 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਤਫਾਕਨ, ਇਹ ਵੀ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਾਸ ਵਿਵਾਦ, ਅਰਥਾਤ, ਕਾਰਜ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39, ਅਤੇ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਖੇਸਲਾ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 13 ਮਈ, 1954 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਖੇਜਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਸੀ।, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸੇਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਜੀਵ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਧਾਰਾ 40 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਉਪਬੰਧ ਹਨ:-

"ਧਾਰਾ 41 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ-

(ਓ) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤਾ, 1908 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਥਿਤ ਹੈ।"

ਧਾਰਾ 41 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 40 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। 5.000 ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਇਕਦਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਮਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਫਰਮ ਰਾਮਚੰਦ- ਮੰਜੀ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਗੋਵਰਧਨ ਦਾਸ- ਵਿਸ਼ਿੰਦਾਸ ਰਤਨਚੰਦ (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 109, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਕਿਸੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਗਰੀਮੈਂਟ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ 'ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਸੂਟ' ਸ਼ਬਦ ਨਾਲੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਨੂੰ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 'ਐਕਟ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਓਵਰ- ਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ' ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਚੀਜ਼ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ, ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ।"

ਧਾਰਾ 13 ਗੈਰ- ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇਕਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। , ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੋਲ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਕ ਵਾਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬੀ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। 23 ਜੁਲਾਈ 1953 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਦੁਲਤ, ਜੇ. ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਹੋਰ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਮਾਨ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ-ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਕਾਲਮ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਚੀਜ਼" (ਧਾਰਾ 24), ਅਤੇ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੋਈ ਨਿਯਮ- ਇਸ ਐਕਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ", (1948 ਦੇ ਦਾਮੋਦਰ ਵੈਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ XIV ਦੀ ਧਾਰਾ 58)। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਪਰ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਰਮ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ LXX ਦਾ ਉਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ LXX ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ LXX ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ

ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਆਮ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਰੱਖਿਆ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਖੋਜ ਸਹੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੈਂ ਇਹ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਮ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅੰਤਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ "ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ" . ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਦੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ- ਨਾਲ ਬੀ.ਐੱਸ. ਬਾਲੀ ਬਨਾਮ ਸੇਠ ਬਟਾਲੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿਚ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ.



ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਉਠਾਰੇ ਗਏ ਇੱਕ ਨੁਕਤੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਆਮ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਅਵਾਰਡ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

-Jaspal Singh, Translator.